

Sångpostillan - Andra söndagen i Advent

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-11-17
Senast uppdaterad 2020-11-29

Andra söndagen i Advent

Guds rike är nära

Låt oss be om nåden att leva beredda inför Kristi återkomst:
Tystnad O Gud, du som i Jesus Kristus upprättar ditt rike –
gör oss starka i tron, uthålliga i bönen och frimodiga i kärleken
intill den dag då han kommer åter i härlighet.
Genom honom, Jesus Kristus, vår Herre och Gud, som med dig, Fader, och den
helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

ANDRA SÖNDAGEN I ADVENT hjälper oss att se ljus i den mörknande framtiden. Framför oss ligger kriser och krascher. Men det mörka och det onda får inte sista ordet. Vår väntan på Jesus blir djupare och innerligare. Vi tänder våra två adventsljus. Och fäster våra ögon på Jesus.

Första årgångens läsningar: Mika 4:1-4, Rom 15:4-7, Lukas 21:25-36, Psaltaren 85:9-14. Predikans text: Lukas 21:25-36.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas. Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet. När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.”

Han gav dem en liknelse: ”Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.

Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.”

1. Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv.
Alla ting runtomkring får du se som han i ljuset av hans ära och makt.

Tecken skall visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden skall hedningarna gripas av ångest och rådlöshet vid havets och vågornas dån. Människor skall förgås av skräck, i väntan på vad som skall komma över världen, ty himlens makter skall skakas.

Jesus talar om vad som skall hända med den här världen. Allt skall ta slut. Allt skall braka samman i den sista stora världskraschen. Hedningarna skall gripas av ångest. Hedningar – det kanske syftar på dem som vänt ryggen åt Jesus.

Man grips av skräck inför det som ska komma över världen. Man har stått där och tittat mot tecknen i stjärnorna. Man har läst sin horoskop. Man har försökt få makt över framtiden. Men nu ramlar allt detta som man förankrat sitt liv vid.

Allt skall tydligen ske snabbt. Men inte alldeles plötsligt. Man skall hinna reagera. Det har ju kommit varningssignaler. Man har hört granarna som gråter eftersom skogen dör. Och man har sett hur sjöarna, som varit fyllda av vatten, blir fyllda av tårar därför att fiskarna dör och livet försvinner. Man har hört raset från aktiemarknaden och fått se hur Materialismens avgudar kommer i gungning. Och allt detta som vi trodde var verkligheten själv, då vi bländades av prylar och status, allt detta bara kraschar – allt som vi förankrat vårt liv vid bara ramlar.

Allt skall tydligen ske snabbt. Men inte alldeles plötsligt. Man skall hinna reagera. Ångesten, skräcken bara ökar. Man ringer ned kvällstidningarna. ”Vad är det som händer?” Man köar vid psykiatriska kliniker: ”O, doktorn, skriv ut något lugnande, mina nerver håller inte.” Och man ringer till Stiftsgården: ”Har ni någon plats på Stiftsgården. Jag behöver komma bort”. Man rafsar ihop sina ägodelar. Mannen tar fram sina aktier, kvinnan sitt smyckeskrin, pojken kramar sin nalle. Är allt då hopplöst.?

Om vi vänder ryggen åt Jesus, ser vi bara det mörka, det svåra. När vi vänder om till honom, får vi hjälp att förstå, vad som händer. Han är verkligheten själv. Vi får hjälp att inte aningslöst gå på vad som helst. Vi får se på det som sker i ljuset från Jesus. Han hjälper oss till en ny klarsyn. Vi sjunger: Fäst dina ögon på Jesus …

2. Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv.

Se upp till hans kors och du ser hans triumf i den död som blev livet för oss.

Det är inte bara detta hemska, som ska hända. Något mer kommer. Jesus talar om det: Då skall man få se Människosonen komma på ett moln med makt och stor härlighet.

På himmelfärdsdagen var det ett moln, en sky, som tog Jesus bort. Skyn, molnet, är tecknet på Guds närvaro. Budskapet till oss är att Jesus går från vår värld till Guds värld. Men på himmelfärdsdagen sade två änglar, att Jesus skall komma tillbaka på samma sätt som han farit upp. Mitt i den yttersta tidens mörker skall Människosonens tecken lysa fram som ett nytt Varde ljus! Det skall ske med stor makt och härlighet.

Vilken kontrast! Mörker – ljus, Vi kommer ihåg Påskdagens segersång: ”Här var mellan ljuset och mörkret en strid, dock segrade ljuset till evig tid”. Även här, i den yttersta tidens mörker, ska ljuset segra. Och vilket evangelium som här målas! När den yttersta tidens lärjungar går där tyngda av sorger, plågade av alla motsättningar, förfärade av all likgiltighet, slagna till marken, pressade mot jorden, förlamade av trötthet och missmod och alla människor beklagar dem, då får de höra detta: När allt detta börjar, så räta på er och lyft era huvuden, ty er befrielse närmar sig.

Och detta är sagt till oss NU. Nu i vårt mörker. Kom till hans kors, lägg ned ditt liv på nytt. Se på hans triumf. Lyssna in påskens budskap på nytt. Det onda, det mörka, det djävulska skall aldrig få sista ordet. Vi sjunger vers 2.

3. Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv.

All din synd förgår, men du själv består i förtröstan på Jesus, Guds Son.

Jesus säger: Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall alltså förgå. Himmelen och jorden, hela skapelsen, planeten Vattnet, som Stefan Edman kallar det klot vi bor på, det skall förgå. Men himmelriket – Guds existensform, det ska bestå. Att jorden ska gå under är väl ingen främmande tanke för oss idag. Det kan ske när som helst. En naturkatastrof av kosmisk omfattning, en tryckning på fel knapp i Vita Huset, en olyckshändelse i Moskva. Ett vansinnesutbrott någon annanstans.

Men nu finns det något som inte skall förgå. Mina ord skall aldrig förgå, säger Jesus. Har jag hans ord i mig har jag ett stycke av evigheten där. Tar jag emot hans ord om syndernas förlåtelse, så har jag himmelen inom mig. Ty där syndernas förlåtelse är där och salighet. Kom ihåg detta. Låt hans ord få en stor plats i ditt inre. Lär dig hans ord by heart!

Vi sjunger vers 3.

4. Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv.

Han då ger nytt mod och du får ny kraft när hans kärlek får omsluta dig.

Det är mycket som skall hända med vår planet i de yttersta tiderna. Jesus skall komma med himmelens skyar. Det ska också hända något med Guds folk. Mitt i denna text om undergång, finns det ord av liv för Guds folk:

Jesus gav dem en liknelse: ”Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära.

Vi känner rätt väl till vintertiderna i våra liv. Allt känns då så kallt, så dött. Vi fryser, vi stelnar i vår tro. Be Herren om öppnade ögon för hjälp att se det som sker i det som sker. Herren låter vintern ta slut. En sista vår kommer för Guds folk. Fikonträdet är en gammal symbol för Guds folk. Hosea säger i 9:10: Jag såg era fäder som förstlingsfrukter på ett fikonsträd. Ge akt på vad som skett. Något sker bland Guds folk. Ett nytt liv i fikonsträdet. Knopparna skjuter fram. Ja, det händer mycket just nu. Rättfärdighetens sol går upp med läkedom under sina vingar. Vi får idag se hur många får nytt mod och ny kraft och en ny kärleksvärme. Vi får se hur många slipper ut och hoppar som kalvar som varit instängda i stallet (Malaki 4:2).

Vi sjunger vers 4.

5 Fäst dina ögon på Jesus, se in i verkligheten själv.
Med sin Andes hjälp och i Ordets kraft vill han leda dig fram varje dag.

I slutet av vår text får vi några kärleksvarningar av Jesus. Lyssna inåt. Han säger:

Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.”

Undvik det som kan fördunkla era sinnen. Ty är vi oförsiktiga och slarviga kan det hända att det blir mörkt och dimmigt i vår tankevärld, något som hindrar oss att tänka klart.

Jesus talar om omåttlighet. Kanske en varning inför julen.

Jesus varnar för dryckenskap. Det leder till lastbarhet, säger Paulus (Ef 5:18). Anden i flaskan kan lura mig dit han vill.

Vi behöver också ta itu med livets bekymmer. Det finns mycket bekymmer som bara ramlar på oss. Men det finns också sådant som vi orsakar själva. Det kan vara viktigt att sitta ner inför Herren och tala igenom allt sådant. Allt det här med omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer är som en snara, som fångar oss, säger Jesus. Det finns en massa trådar i allt detta. Rätt som det är sitter vi fast.

Den sista versen talar om den hjälp vi kan få. Den helige Ande är vår hjälpare i alla situationer. Det grekiska ordet för Hjälpare – parakletos –betyder ”den man kallar på för att stå vid ens sida”. Särskilt vill Hjälparen, den helige Ande hjälpa oss in i ordets kraft. Lyssna in Ordet. Det förkunnar frihet för de fångna. Jesu ord är ljusord, som driver undan mörkret i oss. Lyssna in profetiorna, säger episteln, ty de står där för att undervisa oss, så att vi genom vår uthållighet och den tro som Skriften ger oss kan bevara vårt hopp.

Med Ordet vill Herren leda oss fram varje dag. Och den viktigaste dagen, vilken är det? Det är inte den yttersta dagen, inte min dödsdag utan dagen idag. Nu idag, får vi vänta på Jesus och ha förväntningar på honom. Om han idag får lyfta av bördor och synder och bekymmer, då kan vi resa oss upp och stå upprätta inför Människosonen.

Vi sjunger vers 5.

Ur bibelskolans skattkammare Vi sjöng i denna predikan Fäst dina ögon på Jesus.
Vi behöver göra så inför den skakiga framtid som texten idag talar om.
Du kan läsa mer om detta i en av de mer lästa artiklarna på Bibelskolan, som har titeln Jesus är vårt hopp.

Du ordbrukare! Vad har den helige Ande sagt till dig idag?
Hur har han
tröstat? lärt? förmanat? varnat dig?
Stanna till, tänk till, be!